

גליון

# משמיע ישועה

ציצים ופרחים  
על פרשת השבוע וענינא דיומא  
שנאמרו בשיעורי השבוע של  
מורינו הגה"צ  
אבד"ק ברכת מנחם שליט"א

פרשת ראה - שופטים

יו"ל ע"י שומעי לקחו  
שנת תש"פ לפ"ק - גליון ל"ה

- א. **ובחרת בחיים** .....ג  
למען חיידך
- ב. **לא תגרעו** .....ה  
מזר"ם וממט"ר / בקיצור!! / ודעתם קצרה
- ג. **שמור ושמעת** .....ז  
יומם ולילה / הוי על כל שכני הרעים
- ד. **הוי דן לכף זכות** .....ט  
בצדק תשפוט עמיתך / והוי דן לכף זכות / שכל עקום /  
דור עקש ופתלתול
- ה. **תמים תהיה עם ה' אלקיך** .....יב  
לעשות רצונך חפצתי / וישלח את היונה / ואני בתומי  
אלך

#### להשיג הגליונות

<b>בבארא פארק:</b>	<b>בוויליאמסבורג:</b>
ביהמ"ד ברכת מנחם	ביהמ"ד ברכת מנחם
4424 16 <sup>th</sup> Ave.	491 Flushing Ave.
<b>ביהמ"ד אברכים</b>	<b>בירושלים:</b>
ברכת מנחם	ביהמ"ד ברכת מנחם
1600 55 <sup>th</sup> St.	רח' זית רענן 1

להערות והארות ולקבל הגליון בדוא"ל  
mashmiayeshuah@gmail.com

## א. ובחרת בחיים

### למען חיידך

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה וגו', ובחרת בחיים.

יש לפרש ציווי הקרא לבני ישראל שיבחרו בחיים, וכי מהיכי תיתי שיבחרו למוות? בהקדם מה שכתב בספר 'ערוגת הבשם' על הפסוק ומל ה' אלוקיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את ה'א בכל לבבך ובכל נפשך למען חיידך, (דברים ל ו), וזה לשונו:

שמעתי בשם אמ"ו הה"ק מהר"י מבעלזא זי"ע, לבאר האי למען חיידך, דלכאורה איך נאמר ומל ה'א וגו', הא קיימא לן (ברכות לג:) הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים.

אבל באמת, באם האדם כשר מסתכל במעשיו, וחושב חשבון הנפש, איך כלה בהבל ימיו, ואיך הרבה מעשה תעותועים, אינו מוצא כלל קורת רוח בחייו, ולכוונה זו אנו מתפללין, 'זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים למענך אלקים חיים', למענך דייקא, דבאופן אחר אין אנו מבקשים כלל להכתב בספר החיים, אלא שיהיה בחיותינו חיים למענך, וכן הוא אומר כי הם חיינו ואורך ימינו.

נמצא דשפיר השי"ת מקיים ומל ה'א, כיון שהשי"ת פוקד כל יצורי עולמים להזכירם לחיים, ואצלו אין החיים נקראים חיים כלל אם אינו יכול לעבוד בהם עבודת הקודש, א"כ גם זה בכלל מה שהשי"ת יהיב חיים, והיינו דאמר ומל ה'א את לבבך וגו', שמא תאמר הלא הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, ע"ז אמר למען חיידך, ודפח"ה.

וענין זה אפשר לרמז בפסוקי תהלים (ל"ד, יב) לכו בנים שמעו לי יראת ה' אלמדכם, שדוד המלך אומר, לכו בנים ואלמד אתכם איך להגיע ליראת ה' שיהיה גם כן בידי שמים.

## משמיע ישועה

לזה אמר שהעצה לזה היא, מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב, דהיינו שרוצה לחיות חיים של תורה ועבודה, ואז בודאי יעזור לו השי"ת וימול את לבבו לאהבה וליראה את ה' למען חייו.

וזהו שאמר משה לבני ישראל שיש שני דרכים, ברכה וקללה, את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלקיכם, והקללה אם לא תשמעו, ואם תאמרו שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, ואיך תוכלו לעבוד את ה' ולהילחם עם היצר הגדול והנורא בלי סיוע ממרום, לכן אמר **ובחרת בחיים**, בבחינת למען חייו, ותדעו שרק חיים של תורה הוא חיים, ועל ידי זה יהיה לכם סייעתא דשמיא גם בענין יראת שמים.



### 'אסר' בשביל שתתעשר

פעם סיפר כ"ק האדמו"ר מ'סטריקוב מבני ברק זצ"ל מעשה שסיפר לו ידיד נעוריו הגאון רבי **פינחס הירשפרונג** זצ"ל שהיה רב ואב"ד מונטריאול בקנדה, (ספר דברות קודש - סטריקוב תשס"ה).

בשנים הראשונות שבא לקנדה הגיע פעם לבקרו ה'**סאטמער רב** זצוק"ל וראה אצלו דוחק גדול בפרנסה עד שכמעט לא היה לו מה לאכול, וההכנסות משכר מהרבנות היו דלות ביותר, ואמר לו אז בדרך צחות.

הנה חז"ל אמרו **"עשר בשביל שתתעשר"**, ואפשר לומר עשר - 'אסר' בס', דהיינו שהרב יראה להתריע על כל מיני דברים שכרוכים באיסורים וכדו', ועי"ז יצטרכו להגיע להכשרים וכדו', ומזה יהיה לו פרנסה.

### ב. לא תגרעו

#### מזר"ם וממט"ר

את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו (דברים יג, א).

והכוונה שלא יוסיפו על המצוות ולא יגרעו מן תרי"ג המצוות ולקיים רק תרי"ב וכדומה.

ודבר נחמד כתב בספה"ק 'מגן אברהם' להרה"ק מטריסק זצ"ל (פרשת האזינו) לפרש הפסוק (ישעיה ד, ו) וסוכה תהיה לצל יומם לחסות מזרם וממטר, על פי מה שכתוב (דברים ד, ב) לא תוסיפו על הדבר וגו' ולא תגרעו ממנו לשמור את מצות ה' אלהיכם.

וזה וסוכה תהיה לצל יומם לחסות מזרם וממטר, כי 'זרם' הוא אחד פחות מרמ"ח ו'מטר' הוא אחד יותר מרמ"ח, שמרמז שלא יוסיף ולא יגרע מאומה מן הרמ"ח מצות עשה.

#### בקיצור!!

ויש לומר עוד בכוונת התורה שלא יגרע האדם מן המצוה עצמה, רק יקיים את כל המצוה בשלימות כמו שציונו הבורא יתברך שמו.

ונסביר:

דורינו הוא דור של קיצורים, מקצרים בהכנת המצוות כי הכל מוכן לפני האדם, והכל הוא בבהלה ובחפזון, חוטפין התורה והתפילה והמצוות, חסר יישוב הדעת.

מקצרין בתפילה, מקצרין בשיעורי תורה, אבל לדאבון לב בשאר דברים לא מקצרים, כגון בטוילים וריבוי סעודות וריבוי מיני מאכלים שצצים בכל יום חדשים לבקרים, וישנים הרבה, וכו', ובמקום שאמרו

## משמיע ישועה

לקצר אי אתה רשאי להאריך, ובמקום שאמרו להאריך אי אתה רשאי לקצר.

כל היום עסוקים במשא ובמתן וגם בדברי הבאי ובטלה, ועסוקים בכל מיני דברים ואין לנו דעת נכונה והתבוננות.

### ודעתם קצרה

ובדור הקיצורים אף הדעת נתקצרה.

ואפשר דהיא הנותנת, ובזה יש לומר מה שאנו אומרים בסליחות: 'מרובים צרכי עמך ודעתם קצרה', משום דמרובים צרכי עמך, לכן ודעתם קצרה.

מסופר על הגאון בעל חיי אדם זצ"ל שהתבטא פעם בדרך צחות שלכן קרא את שם ספרו "חיי אדם", שבכך בטוח הוא שלא יבא מאן דהו ביום מן הימים ויעשה קיצור ממנו, שאף אחד לא יעשה קיצור חיי אדם.

אבל נראה שתפילה עושה מחצה, וספרו האחר "חכמת אדם" הרי עשו קיצור בדורינו, שחכמתן של בני אדם נתקצרה.

ואם הראשונים כמלאכים אנו כבני אדם, ואם הראשונים כבני אדם אנו כחמורים.

זהו כוונת הפסוק לא תגרע ממנו, שלא יגרעו אף חלק מחלקי המצוה, ויקיימו התורה והמצוה הכל פרטיה ודקדוקיה.



## ג. שמור ושמעת

### יומם ולילה

מסופר שהרה"ק ר' גרשון קיטוב'ער זי"ע הי' פעם באיסטנבול והתאכסן אצל חכם העיר שייחוסו נובע מזוד המלך ע"ה.

ושאל אותו הרה"ק ר' גרשון האיך יכול הוא לסבול את השכינים הרשעים בשכונתו? והשיב לו:

אין לו זמן להתבונן במי שגר בשכונתו, כי יושב כל היום עה"ת.

אז נשבע הרה"ק ר' גרשון קיטובער כי אמנם מזרע דוד המלך הוא.

כן ידועים ומפורסמים דבריו הנוקבים של הרה"ק השרף מקוצק זי"ע שאמר לחסידיו: איני דורש מכם שלא תחטאו מפני שאין רשאים לחטוא, אלא שלא יהא לכם פנאי לחטוא כלל, שתהיו עסוקים וממלאים את היום ולא תמצאו במשך היום זמן מועט בכדי לחטוא.

ובזה מפרשים דברי הגמרא (מנחות דף קי.) אמר רבא מה דכתיב זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת, כל העוסק בתורה אין צריך לא עולה ולא מנחה ולא חטאת ולא אשם.

ולדברי הרבי מקוצק זי"ע מסתבר איפוא שאם אדם עוסק בתורה והוא שקוע כולו בה, ממילא אינו צריך לא עולה ולא מנחה ולא חטאת כיון שאין לו פנאי לחטוא ואינו חוטא.

### הוי על כל שכני הרעים

לפי דבריהם למדנו שהלומד תורה ועוסק בה בשקידה עצומה יומם ולילה לא יבוא לידי חטא ולא יהיה לו פנאי לכך, וגם לא ילמד משכניו הרעים כי לא יהיה לו זמן להתבונן בהם ובמעשיהם.

## משמיע ישועה

---

ואולי אפשר לומר שזהו הכוונה בפסוקי התורה (דברים יב, כט) כי יכרית ה'אלקיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אותם וישבת בארצם.

השמר לך פן תנקש אחריהם ופן תדרוש לאלהיהם, לא תעשה כן לה' אלקיך כי כל תועבת ה' אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם.

התורה הק' מצוה את האדם שלא ילמד לעשות מהגוים אשר סביבותם, ולא ילמדו משכניהם הרעים, ואם תאמרו הלא טבע האדם להיות נמשך אחר הסביבה, לזה ציוה התורה והקדמים ואמור (דברים יב, כח):

שמור ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם.

ופירש רש"י: שמור זו משנה, שאם תשנה אז ושמעת, שתשמע ותקיים, הא כל שאינו בכלל משנה אינו בכלל מעשה.

והיינו דאמרין, שעל ידי לימוד התורה לא תבואו לידי חטא.





## ד. הוי דן לכף זכות

### בצדק תשפוט עמיתך

ושפטו את העם משפט צדק (דברים טז, יח).

במדרש תנחומא (שופטים ד') שיהיו מטין את העם לכף צדק וכו' שיהיו מטין ומלמדין עליהם זכות לפני הקב"ה.

ממי אתה למד מגדעון בן יואש, שבימיו היו ישראל בצרה, והיה הקב"ה מבקש אדם שילמד עליהם זכות ולא היה מוצא, שהיה הדור דל במצוות ובמעשים, כיון שנמצא זכות בגדעון שלמד עליהם זכות, מיד נגלה אליו המלאך שנאמר (שופטים ו, יד) **ויפן אליו ה' ויאמר לך בכוחך זה והושעת את ישראל**, בכחך זה, בכוח זכות שלמדת על בני, הוי ושפטו את העם משפט צדק שיהיו מלמדין זכות על הדור.

### והוי דן לכף זכות

אמר פעם רבי אריה לוינ' זצ"ל:

המעביר על מידותיו, והדן את חברו לכף זכות, מי גדול ממני?

לכאורה זה המעביר על מידותיו, שהרי הוא חייב בעצמו להתאפק ולהבליג, ואילו זה הדן חברו לכף זכות, עומד מן הצד ומצדד בזכותם של אחרים.

אולם לא כן הדבר:

שהרי המעביר על מידותיו, מעשה יפה עשה, אך חברו שפגע בו נשאר בעוונתו, לעומת זאת, כשאתה דן את חברך לכף זכות, הרי שאתה לא רק מתעלה, אלא גם מעלה את חברך יחד עמך למדריגה גבוהה יותר.

## משמיע ישועה

### שכל עקום

אמרו בגמ' (שבת קכ"ז:) כל הדין את חבריו לכף זכות דנין אותו מן השמים לכף זכות.

וידוע שכל דבר שהקב"ה ברא בעולמו יש לו איזה תועלת ותכלית מיוחדת, וכמו שמצינו שתמה דוד המלך ע"ה לאיזה צורך נברא קורי העכביש. והראה לו הקב"ה שעל ידיהם ניצל משאול המלך כשרדף אחריו ונכנס למערה והעכביש מילא את פתחה בקוריו, וכשעבר שם שאול לא העלה בדעתו שיש בפנים אדם, כי היו שם קורי עכביש שהיו שלימים.

ושאל הרה"ק **מקוצק** זי"ע הרי הקב"ה ברא כל תכונה של אדם שיהא לצורך דבר טוב, אם כן למה נברא "שכל עקום" באדם ה"איפכא מסתברא"?

לאיזה צורך טוב אפשר להשתמש בזה?

הוי אומר, כדי לדון את כל אדם איך שהוא לכף זכות.

כי פעמים שהלה מקלקל או מקולקל כל כך שאין שום מציאות לדונו לזכות, ואז בא לידי שימוש השכל העקום, להמציא סברות שונות ומשונות שעל ידם אפשר לדון את הזולת לכף זכות, ולחפש ולחטט בזכותו אפילו בדבר שאינו הגיוני, ולחשוב כל אמתלאות והתנצלויות על חבריו אף על פי שהוא כולו היפוך מן השכל הישר, וכל זה כדי לדון חבריו לכף זכות, שזהו רצון השם יתברך שנדון חברינו בצדק ונכריעו לטוב.

### דור עקש ופתלתול

וסמוכים לדבריו מצאנו, שכן עשה משה רבינו בעומדו בתפילה על כלל ישראל כשיצא הקצף לאחר חטא העגל, וטען בלימוד זכות על כלל ישראל, ואמר:

רבש"ע, אמרת בעשרת הדברות, לא יהיה לך אלהים אחרים, בלשון יחיד, רק לי צוית ולא להם, ואם כן לא חטאו בני ישראל, ועליך לכפר להם.

## משמיע ישועה

אף שכולם ידעו שלכל ישראל דיבר ה', רק שעשה כנ"ל, שבא עם פשעט'ל עקלתון, דכשבאין לדון את ישראל לכף זכות טוענין הכל, אף עם "קרומע סברא" ומעיילין פילי בקיפי דמחטי, כדי להפך בזכותן של ישראל.

ואכן שמע ה' תפילתו, הקשיב בקול תחנוניו, ויאמר ה' סלחתי כדברייך. בדרך זה יש לפרש הפסוקים בשירת האיזינו:

א-ל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא, ודן את האדם בצדק וביושר כפי מעשיו, אבל אם "שחת לא לו בניו מומם", ששיחתו בני ישראל את דרכם, אז אין דרך אחרת רק צריך להיות "דור עקש ופתלתול" כדי לדונם לכף זכות.



### חתן דומה למלך

בספר 'שיחות ר' שמשון דוד פינקוס זצ"ל' על עניני חינוך כתוב לאמר: שמעתי 'ווארט' ממרן הגר"ח מבריסק זצ"ל, פעם הוא השתתף בסעודת 'תנאים' ובדרשתו אמר כך:

חז"ל אומרים שחתן דומה למלך, ויש להתבונן מאימתי הוא מתחיל להידמות למלך האם כבר בתנאים או רק בחתונה? ואמר על כך בצחות לשונו: יש לי ראייה שכבר בשעת האירוסין הוא מתחיל להיות דומה למלך, שהרי כבר מאז חל בו כל הנאמר במלך.

'לא ירבה לו נשים', עד ה'תנאים' חשב הבחור על הרבה נשים הראויות לו, אולי זאת תהיה אשתו אולי אחרת, והנה עתה בשעת האירוסין מן השמים מגלים לו שזוהי אשתו ולא אחרת.

'וכסף זהב לא ירבה לו', כשבחור מחפש שידוך הוא חושב גם על עושר למצוא כלה מבית עשיר, וכשהוא נעשה חתן נודע לו שזהו השפע הגשמי שנגזר לו משמים.

'לא ירבה לו סוסים', עד האירוסין מגיעים אליו השדכנים (הסוסים) וכשהוא נעשה חתן לא ירבה לו סוסים.

# ה. תמים תהיה עם ה' אלקיך

### לעשות רצונך הפצתי

תמים תהיה עם ה' אלקיך (דברים יח, יג).

התורה מצוה לכל איש ישראל לילך עם הקב"ה בתמימות ולקבל גזירותיו יתברך ולקיים מצותיו בלי שום התכחמות ובלי שום ערמומיות, רק לדבקה בו באמת ובלב שלם.

לפעמים נדמה לאדם בדעתו שאם ישנה מעט ממצות התורה או אם יעבור על איסור קל ויעשה איזה דבר יצא ממנו קידוש השם ויתרבה כבוד שמים בעולם, אבל צריך לדעת שאין לזוז מהתורה הקדושה אפילו כמלוא נימא, ואין לעשות נגד רצונו יתברך, ואף אם אנו רוצים שזה יהיה רצונו של הקב"ה, צריכים לבטל רצונך מפני רצונו, וזה נכלל במצוה של תמים תהיה עם ה' אלקיך.

### וישלח את היונה

אמר פעם הגה"ק רבי יוסף חיים זאנענפעלד זי"ע מרא דארעא דישראל:

אין אדם רשאי להתחכם על גזירות השם והעד על זה הנביא יונה בן אמת, שאמר לו הקב"ה שיתנבא שנינווה נהפכת, ואילו יונה הנביא היה ירא שמא ישובו אנשי נינווה בתשובה ולא תיהפך העיר חלילה והתוצאה תהיה חילול השם, כי אנשי העיר יאמרו שיונה נביא שקרן הוא, או חלילה אין ד' אמת, לכן ברח מהעיר.

ומה יצא מזה? יונה הוטל אל הים, והיו שם סוחרים מכל פינות העולם, ואחר כך כשניבא בנינווה ואותם הסוחרים שהטילוהו ראוהו עומד ומתנבא, והם ידעו האמת שמלפני ד' בורח ועכשיו הציל אותו כדי

## משמיע ישועה

שילך עוד הפעם, הלכו וסיפרו כל המעשה לאנשי גינווה, וכששמעו דבר זה מיד נפל עליהם אימה ופחד ושבּו אל ה' בכל לבבם, ועי"ז הצילו את עצמם ואת גינווה.

מכאן שאסור להתחכם על גזרות ד', שאם יונה הנביא לא היה מתחכם על ציווי השם, רק היה הולך מיד, בוודאי לא היו שמים לב לדבריו, ואלמלא שמעו מזריקת יונה לים ומהצלתו בוודאי היתה אז גינווה מתהפכת ולא היה שום חילול השם.

**כשמתחכמים על ציווי השי"ת מפסידים.**

### ואני בתומי אלך

והיינו דאמרי אינשי דכשציוה הקב"ה לאברהם את עקידת יצחק ואמר לו קח נא את בנך את יחידך וכו' והעלהו לעולה, ואמרו חז"ל דלא ידע אברהם על איזה בן יצוה ושאל שני בנים יש לי שניהם אני אוהב שניהם יחידים לאימם.

פוק חזי מה יוצא מזה כשמקשים קושיות על ציווי השי"ת, ומה טוב היה לו לא היה אבינו שואל שאלות רבות, ותיכף כשאמר לו הקב"ה קח נא את בנך היה לוקח ושוחט את ישמעאל, כי אז היה חוסך צרות רבות ותלאות אשר נסבול עד היום מבני ישמעאל הפראים.

ובודאי נאמר בדרך צחות, אבל לפעמים דברי הלצה מבהירים את הדברים.

שוב מצאתי הדברים מפורש יוצא בספר 'אגרא דכלה' (פרשת וירא) שכתב דאדרבה הסיבה ששאל אברהם אבינו ולא שחט את ישמעאל היה מרוב תמימותו בדברי השי"ת ורצה לברר ולודאי בירור אחר בירור מהו רצונו יתברך, וזה לשונו:

והנה באברהם אבינו כשאמר לו השי"ת קח נא את בנך, הנה יצחק היה הבן החביב לו, למה שאל לאיזה בן, לא היה לו לשאול רק ליקח את ישמעאל ולשוחטו, אבל הוא לא עשה כן רק שאל על הבירור פן יישר בעיני אלקים דוקא להעלות את יצחק, ובאם הוא לא יבקש הבירור לא

יישר בעיני אלקים ותפסק האהבה, הגם שלא יהיה עליו עונש, כי הנה שמר את דבר ה'.



### ובערת הרע מקרבך

כתוב באחיתופל (שמואל ב' יז, כג) שראה שלא נעשתה עצתו ויחבוש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו 'ויצו אל ביתו ויחנק וימת'.

כתב הבן יהוידע (מסכת מכות יא:): וז"ל:

צ"ב איך אחיתופל שהיה חכם גדול טעה בדבר זה לאבד עצמו לדעת? וי"ל דרך הלצה ע"פ מ"ש בספר 'שיחת חולין של ת"ח' (פרק ז') פעם בא אפיקורס לפני הגאון בעל **נודע ביהודא** ז"ל ואמר לו בדרך ליצנות שכל עבירות שבתורה כבר עבר עליהם, חוץ מעבירה של המאבד עצמו לדעת, ויען לו הגאון ז"ל: זאת לא תוכל עשות כי אין זו עבירה לגבי דידך אלא מצוה, דכתיב ובערת הרע מקרבך, ע"כ.

ולכן י"ל דרך מליצה אחיתופל ראה את עצמו שהוא רע לעולם, **לכך חשב אם יאבד עצמו קעביד מצוה, דכתיב ובערת הרע מקרבך.**

בענין זה מסופר:

הרה"ק ר' **שלמה מבאבוב** זצ"ל נכדו חביבו של הדברי חיים, כיהן בצעירותו כרב בעיר 'ביקאווסק'.

היה שם מומר ומסור גדול שהמיט רעות רבות וצרות על היהודים, בשבת אחד איבד את עצמו לדעת ר"ל להנאת כל בני העיר, אמר הרב בצחות:

הן רשע זה עבר על כל התורה כולה, ורק מצוה אחת חפץ לקיים, והיא מצות "ובערת הרע מקרבך", אך אף מצוה זו לא זכה לקיים בשלימות, כי עשה הדבר בשבת ועבר משום נטילת נשמה.....

## ברכת מזל טוב

משגרים אנו בזה ברכת מזל טוב וברכות לרוב לכבוד ידידינו הדגול המסור בלב ונפש בכל עת ועידן למען בית קדשינו ותפארתינו בעיר הקודש והמקדש, האברך היקר והמפואר, משים לילות כימים באהלה של תורה והוראה, ה"ה

**הרה"ג ר' אהרן אביגדור גאלדבערגער שליט"א**  
לרגל השמחה במעונו בהולדת הבת למזל טוב ובשעטו"מ

ויה"ר מלפני אבינו שבשמים שיזכה לגדלה לתורה ולחופה ולמעשים טובים ויזכה שיתרומם קרן התורה על ידיו ויזכה להמשיך עבודת הקודש בהרבצת התורה ולרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח מתוך הרחבת הדעת וסייעתא דשמיא וקבל ברכתינו לראות בקרוב פני מנחמינו בביאת גואל צדק במהרה בימינו.

מאחלים

**בני החבורה - לומדי ומתפללי בית המדרש ברכת מנחם בירושלים עיה"ק**  
**רבנן ותלמידיהון כולל בוקר - כוללי ערב - כולל שישי שב"ק**  
מכון ברכת התורה

## התודה והברכה

לכבוד ידידינו עוז, האברך החשוב והיקר

**מוה"ר שלמה זלמן אויערבאך הי"ו**

אב"י בעיר בארא פארק יצ"ו

**לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הבן במז"ט**

זכות הפצת התורה יעמוד לו, שיזכה לנחת לרוב מכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא לאורך ימים ושנים טובים, אמן.

## ברכת מזל טוב

מורינו הנעלה והמפואר, זית רענן יפה פרי תואר, המפורסם לשבח ולתהלה, מרביץ תורה בקרב עם סגולה

**הרה"ג ר' הערש לייב שטיינמעץ שליט"א**

ראש כולל בוקר בבית המדרש ברכת מנחם בירושלים עיה"ק

**לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הבן במז"ט**

יזכה לנחת לרוב מכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא לאורך ימים ושנים טובים, אמן.

חברי הכולל